

תת"ע 8350/12/18 - מדינת ישראל נגד אברהם אריה לוי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8350-12-18 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 14116042558

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אברהם אריה לוי

נימוקי הכרעת הדין

בתאריך 13.1.20, עם סיום הבאת הראיות, הודעתי על זיכוי של הנאשם מן המיוחס לו, להלן

טעמי:

הנאשם הואשם בעבירה של חניה על מדרכה במקום שלא הוסדר לכך. על פי הודעת הקנס שערך השוטר עידן שוורץ (ת/1, להלן: "השוטר"), בתאריך 4.9.17 העמיד הנאשם את רכבו בסמוך לסופר מרקט הנמצא ברחוב נחל קדומים 1 בכפר חסידים (להלן: "הסופר"), על המדרכה בצורה שמפריעה להולכי רגל, חוסמת גישה לשביל נכים ואף בניגוד לשלט המורה על חניה לרכב עבודה בלבד ונראה לעין. כן ציין השוטר הרכב נראה תקין ולא במצוקה.

במהלך חקירתו הנגדית הציג הנאשם בפני השוטר תמונות של המקום (נ/1) והשוטר זיהה כי זה המקום המדובר, אך לא הצליח להצביע על שביל הנכים ואף אישר כי שלט החניה לרכב עבודה אינו מתייחס למקום בו טען הנאשם כי הוא עצמו חנה.

עוד ציין השוטר כי אם לרכב היה תו נכה הוא לא היה רושם ו דו"ח ולא שלל את האפשרות שלאחר רישום הדו"ח הנאשם ניגש אליו וניסה לשכנעו שמדובר ברכב נכה.

מאידך ציין השוטר כי בתוכנת גוגל מפות נראית ירידה לנכים בצד השני של הסופר ויכול להיות שבזמן ביצוע העבירה היה במקום זה שלט לגבי רכב עבודה.

הנאשם העיד וציין כי חנה במקום אותו תיעד בתמונות נ/1, ולאחר שראה שקיבל את הדו"ח נסע להביא מצלמה, חזר וחנה באותו מקום (בהבדלים מינוריים), וצילם את המצב בכביש. עוד הציג הנאשם אישור ממשרד התחבורה כי הרכב המדובר (שמאז נמכר), היה מוגדר בתקופה הרלבנטית כרכב נכה (נ/2).

הנאשם הוסיף שפנה לשוטר שעוד היה במקום וביקש מנו לראות שמדובר ברכב נכה, שלא מפריע במקום, אך שהשוטר אמר שהוא לא יכול לתקן ושעל הנאשם להגיש בקשה למפנ"א. בהתאמה, הנאשם הגיש בקשה למפנ"א (נ/3), בשמה של אשתו עליה רשום הרכב ואליו צירף את התמונות אך הבקשה נדחתה ולכן הוא הגיש בקשה להישפט.

בחקירתו הנגדית של הנאשם הוא שב וחזר על גרסתו האמורה ולמעט העובדה שלא הסביר מדוע לא צילם את תו הנכה, אם היה כזה על הרכב באותה עת, לא מצאתי כל פער או תמיהה בגרסתו.

לאחר ששקלתי את דבריו של השוטר אל מול גרסתו של הנאשם והראיות שהציג, מצאתי להעדיף את גרסתו של הנאשם על פני גרסתו של השוטר.

השוטר, אשר העיד על פי כלל הקפאת הזכירה שבעבר, לא זכר את פרטי האירוע ולכן לא יכול היה לשלול את גרסתו של הנאשם. נהפוך הוא, השוטר אף אישר בתחילה כי המקום עליו הצביע הנאשם בתמונות הוא המקום המדובר ורק לאחר מכן העלה סברה שמא הרכב חנה בצד השני של הסופר. לגישתי עובדה זו היתה צריכה להיות מתועדת בצורה ברורה וחדה, על מנת שלא נישאר, יותר משנתיים לאחר האירוע, עם השערות וסברות.

בנוסף, השוטר לא ציין כי הנאשם פנה אליו לאחר האירוע, לא בדו"ח ת/1 ולא במזכר נפרד. נוכח העובדה שגרסתו של הנאשם בעניין זה אמינה עליו ואילו השוטר לא שלל אותה, הרי שיש בכך טעם לפגם, במיוחד שהנאשם טען בפני השוטר כי יש לו תו נכה, השוטר לא טרח לבדוק זאת ועובדה זו לא נשללה בדו"ח המקורי (ת/1), כפי שמצופה היה לעשות.

תימוכין לטענותיו של הנאשם מצאתי בפנייתו למפנ"א (נ/3) אשר נשלחה למחרת האירוע- ביום 5.9.17 וכבר במסגרתה שוטח הנאשם את אותן הטענות, על אותם הפרטים. למרות שהדבר נמצא לכאורה בידיעתה של המאשימה ואמור להיות בחומר שבידיה, המאשימה לא שללה את העובדה שהפניה נשלחה יום למחרת האירוע או נשלחה עם אותן התמונות שהוצגו בפניי.

בנוסף, כפי העולה מהתמונות שהציג הנאשם (שכאמור השוטר אישר בתחילה במדובר במקום המדובר ורק לאחר מכן שיער שאולי מדובר במקום אחר), אין באזור החניה שביל גישה לנכים, שלט הנוגע לרכבי עבודה מתייחס למקום אחר והמקום המדובר מיועד בבירור לחניית רכבים.

לאור האמור לעיל ובעיקר בהתחשב בהתרשמותי הישירה מדבריהם של העדים ומאופן עדותם, הגעתי למסקנה כי המאשימה לא הוכיחה את המיוחס לנאשם מעבר לכל ספק סביר ולפיכך אני מזכה אותו.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מנימוקי הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ב' שבט תש"פ, 28 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.